

# ÁNH TRĂNG QUÊ HƯƠNG TÔI: TỪ GỐC TRE VIỆT ĐẾN MÁI CHÙA ÚC CHÂU

*Kính gửi đến những trái tim Việt nơi xứ Úc*

Mỗi độ Trung Thu về, vầng trăng rằm viên mãn trên bầu trời nước Úc, lại khơi dậy trong tôi ánh trăng quê Việt thuở nào. Từ vầng trăng ký ức ấy, tôi nhận ra một điều: quê hương không chỉ ở nơi chôn nhau cắt rốn, mà còn hiện hữu trong từng hơi thở, trong ánh sáng Phật pháp mà chúng ta cùng nhau gìn giữ và lan tỏa nơi xứ người.

## I. VÀNG TRĂNG KÝ ỨC VÀ NỖI NIỀM XA XỨ

Dòng đời đưa đẩy, năm tháng trôi qua như dòng sông Hương cuốn mây trời. Hơn ba mươi năm trước, tôi đặt chân đến mảnh đất Úc xa xôi, xứ sở của những bãi biển vàng, những rừng cây Golden Wattle (hoa mai vàng) bạt ngàn, những con Kangaroo, gấu Koala và đà điểu Emu hiền hoà, cùng nhịp sống thanh bình, đã trở thành quê hương thứ hai, mang theo hành trang là nỗi nhớ quê và hạt giống Phật pháp từ chùa làng. Những đêm Trung Thu đầu tiên nơi đây, trăng vẫn tròn, nhưng sao lòng se sắt đến lạ. Không còn tiếng trống múa lân rộn vang, không còn lũ trẻ reo hò với lồng đèn giấy kính, chỉ có gió biển thổi qua những con phố Sydney rộng thênh thang, mang theo chút vị mặn chát của đại dương, lòng tôi lại bật thành tiếng vọng, một hành trình ngược về miền ký ức, tìm về ánh trăng rằm tháng Tám nơi quê nhà Việt Nam.

Ký ức ấy như chiếc lồng đèn kéo quân không bao giờ tắt. Đó là đêm trăng sáng trong vắt trải dài trên mái đình làng, là tiếng trống múa lân rộn ràng, là hương vị bánh nướng, bánh dẻo mẹ làm – ngọt bùi như tình quê ấp ủ. Nơi đất khách này, chúng tôi vẫn **“Giữ hồn Việt”** qua những buổi rước đèn nhỏ bé trong cộng đồng, cố gắng truyền lại cho những con em Phật tử cái chất thơ của đêm rằm Việt.

*“Trăng khuyết tròn, khuyết tròn nơi xứ Úc,  
Nhớ hồn Việt, trầm mặc giữa đêm sâu.  
Lời kinh kệ, hoà quyện ánh trăng Rằm,  
Gieo hạt lành, Phật pháp ở Úc Châu.”*

## II. KHAI SƠN LẬP TỰ: GIEO HẠT BỒ ĐỀ TRÊN QUÊ HƯƠNG THỨ HAI

Với một người **con Phật**, ánh trăng lại là một bài học sâu sắc hơn về **Vô Thường (Anicca)**. Trăng có lúc khuyết, lúc tròn; người cũng có lúc hợp, lúc tan.

Chính sự **quán chiếu** này đã thôi thúc chúng tôi, những người Việt xa xứ, một người tu sĩ mang trong mình hoài bão: “Hoằng Pháp vì gia vụ” - *Hoằng pháp làm sự nghiệp*, nỗi hoài niệm quê hương, không chỉ là nỗi nhớ về ký ức Lễ hội trăng Rằm, mà còn là nỗi thao thức về nơi nương tựa tâm linh cho đồng bào.

Nơi đất khách, trong tôi chợt lóe lên một ước nguyện: phải dựng lên một ngôi chùa giữa lòng nước Úc, một tấm lòng khao khát mang Phật pháp đến xứ người. Chúng tôi cùng vài Phật tử thân tín, đã cùng nhau thành lập **chùa A Di Đà**.

Mỗi viên gạch xây nên chánh điện, mỗi nhánh cây trồng trong khuôn viên đều thấm đẫm mồ hôi, nước mắt và tấm lòng của những người con Phật xa xứ. **Chùa A Di Đà** không chỉ là một kiến trúc tâm linh, mà còn là ngôi nhà Việt thứ hai, nơi thế hệ trẻ được học tiếng Việt, một mái ấm để tìm về hồn quê - cội nguồn.

Nơi đây, vào ngày Tết cổ truyền, ngày Phật đản, Lễ Vu Lan, đêm Trung Thu, tiếng mõ chuông chùa ngân vang, không lẫn vào đâu được. Dù không có cảnh mùa Lân rộn rã như quê nhà, ánh đèn Trung thu như ngày thơ ấu, nhưng lại ngập tràn thiền vị và sự tịnh lạc. Ngôi chùa như chiếc cầu bắc ngang hai miền trăng: trăng quê hương và trăng xứ Úc, là nơi những người con Việt tập trung về cùng nhau hội ngộ, hàn huyên cuộc sống nơi xứ người, ôn lại những kỷ niệm xưa, để tâm hồn người con xa xứ được ấm tình.

### III. ÁNH TRĂNG THIỀN VỊ VÀ HOÀI BÃO HOẰNG PHÁP

Ngồi ngắm tôn nhan tượng Quan Âm Bồ Tát trong sân chùa, nhìn vầng trăng rằm tháng Tám lên cao, tôi nhận ra một điều kỳ diệu: ánh trăng rằm trên mái ngói chùa A Di Đà không còn là ánh trăng đơn thuần của ký ức, mà đã hóa thành **Ánh Trăng Chánh Pháp**.

Trong giáo lý nhà Phật, vầng trăng rằm là biểu tượng cho tâm tánh viên mãn, thanh tịnh. Dù trăng có khi khuyết (bởi mây che, bởi phiền não), nhưng bản thể vốn tròn đầy (Phật tánh). Cũng như tấm lòng người con Việt nơi xứ Úc – dù xa cách quê hương, nhưng cốt cách, phong tục, văn hoá Việt, lòng hướng về ngôi Tam bảo luôn vẹn nguyên.

*“Trăng rằm chiếu sáng muôn phương,  
Quê xưa vọng lại, nẻo đường thân thương.  
Xứ người thấp ngọn đèn vàng,  
Ánh trăng Chánh Pháp dịu dàng khắp nơi.”*

Đêm rằm Trung Thu nơi chùa A Di Đà tịch tịnh, dưới vầng trăng Úc Châu thanh bình, chúng tôi cùng nhau quán chiếu: “*Ánh sáng không biên giới.*” Tiếng trống lân giờ đây không chỉ là âm thanh của ký ức, mà là tiếng pháp âm rộn rã. Những chiếc đèn lồng không chỉ là ánh sáng tuổi thơ, mà là ngọn đuốc trí tuệ soi đường nhân sinh.

Tâm lòng người con Việt, người con Phật, không chỉ mong giữ hồn Việt nơi đất Úc, mà còn ước nguyện cho vầng trăng Chánh Pháp được lan tỏa, không riêng gì Úc châu mà trải khắp năm châu bốn biển.

*“Trăng A Di Đà, rạng ngời nơi hải ngoại,  
Chân lý vàng, tỏa khắp chốn muôn phương.  
Tâm Bồ Đề, vượt muôn trùng sóng gió,  
Mong Chánh Pháp, tỏa sáng cả hoàn cầu.”*

## LỜI NGUYỆN

Sự hiện diện của chùa [A Di Đà tại Sydney – Úc châu](#), là minh chứng cho tinh thần **hòa nhập nhưng không hòa tan** của người Việt, người Phật tử. Chúng tôi không chỉ tìm cách **giữ hồn Việt, Tiếng Việt** cho bản thân, cho những thế hệ con cháu Việt ở Úc, mà còn có một hoài bão lớn lao hơn: **mong muốn ánh sáng Chánh Pháp được lan tỏa khắp nước Úc.**

Vì **Ánh trăng** là ánh sáng không biên giới. **Phật pháp** là chân lý vượt qua mọi ranh giới địa lý và chủng tộc. Việc khai sơn lập tự nơi xứ người là một lời thề nguyện: chúng tôi sẽ là những ngọn đuốc nhỏ, kết hợp cùng nhau để thắp sáng một vầng trăng lớn.

Tết Trung Thu Ất Ty - 2025 này, dưới ánh trăng viên mãn, chúng tôi nguyện tiếp tục là những người gieo hạt Bồ Đề trên đất Úc, biến mỗi khoảnh khắc nhớ về quê hương thành động lực để hành đạo. Bởi lẽ, chúng tôi tin rằng:

*“Một đời người, mấy mươi thu,  
Trăng xưa vẫn sáng, tâm từ rộng thêm.  
Dù đất Úc hay quê hương,  
Chánh Pháp là ánh trăng trường muôn nơi.”*

Người con Phật – người con Việt, nơi đất khách vẫn một niềm thao thức: giữ gìn hồn quê, truyền trao hương Đạo. Mong cho ánh trăng Trung Thu không chỉ là ký ức tuổi thơ, mà còn là biểu tượng của tình đoàn viên, của sự an lạc, của Chánh Pháp tỏa sáng muôn nơi.

Tết Trung Thu ơi, dù ở nơi đâu, ánh trăng quê hương vẫn mãi ở trong tim ta – từ quê nhà Việt Nam, nay soi sáng bầu trời nước Úc. Trăng vẫn là cầu nối giữa quá khứ và tương lai, giữa Việt Nam và Úc châu, giữa con người và Phật.

Là người con Việt, là người con Phật, tôi viết những dòng này với tất cả tấm lòng: Mong cộng đồng ta, nơi đất khách, hãy cùng nhau thắp lên những chiếc lồng đèn, để ánh trăng quê hương mãi lung linh, và ánh trăng ấy, khi hòa cùng ánh trăng Chánh Pháp, sẽ còn soi sáng khắp năm châu, đem an lành đến cho muôn loài.

**Kính bút,**

**HT. Thích Nguyên Trục**

**(Một người con Phật nơi xứ Úc)**